

IRSK SETTER

(IRISH RED SETTER)

Oprindelsesland: Irland

Anvendelse: Jagthund og familiehund.

Klassifikation: FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde),
Sektion 2 (Britiske og irske Pointere og Settere).
Med brugsprøve.

Historie: Den irske, røde Setter blev udviklet i Irland som brugshund til jagt. Racen stammer fra Irsk Rød-Hvid Setter, tilført en ukendt, ensfarvet rød race, og kunne klart identificeres i det 18. århundrede. The Irish Red Setter Club blev etableret i 1881 for at fremme racen. Klubben udgav en racestandard i 1886 og organiserede markprøver og udstillinger, som siden da satte standarden for racen. I 1998 udsendte klubben en arbejdsbeskrivelse for racen, og tilsammen udgør standard og arbejdsbeskrivelse grundlaget for racens fysiske form og jagtegenskaber. Irsk Setter har gennem årene udviklet sig til en robust, sund og intelligent hund, som besidder fremragende jagtegenskaber og stor udholdenhed.

Helhedsindtryk: Slank, tør og atletisk, præget af høj kvalitet, med et venligt udtryk. Velproportioneret og harmonisk.

Temperament:	Ivrig, intelligent, energisk, hengiven og loyal.
Hoved:	Langt og tørt, ikke groft ved ørerne. Næseparti og skalle har samme længde, og deres overlinier er parallelle.
<u>Skalle</u> :	Oval (fra øre til øre) med rigelig plads til hjernen, og med en veldefineret nakkeknode. Øjenbrynsbuerne er fremtrædende.
<u>Stop</u> :	Veldefineret.
<u>Næse</u> :	Næsen er mørk mahognifarvet, mørk valnøddebrun eller sort, med store næsebor.
<u>Næseparti</u> :	Moderat dybt og afsluttet temmelig kvadratisk. God længde fra stop til næsespids, overlæberne ikke løse og hængende.
<u>Kæber, bid</u> :	Over- og underkæbe er næsten lige lange. Saksebid.
Øjne:	Mørkt nøddebrune eller mørkebrune. Bør ikke være for store.
Ører:	Af moderat størrelse og fin struktur, ansat lavt og godt tilbage. De hænger i en smuk fold tæt ind til hovedet.
Hals:	Moderat lang, meget muskuløs, ikke for tyk. Let buet og uden tendens til løs halshud.
Krop:	Proportioneret efter hundens størrelse.
<u>Bryst</u> :	Dybt bryst, ret smalt fortil, med godt hvælvede ribben, som giver god plads til lungerne.
<u>Lænd</u> :	Muskuløs og let hvælvet.
Hale:	Af moderat længde, proportioneret efter kroppens størrelse. Den er ret lavt ansat, kraftig ved roden og løber ud i en fin spids. Bæres i højde med ryggen eller lavere.
Lemmer:	
Forpart:	
<u>Skuldre</u> :	Fintbyggede ved skulderspidsen, dybe og godt tilbagelagte.
<u>Albuer</u> :	Frie og godt lavt ansatte, hverken ind- eller udadrejede.
<u>Underarm</u> :	Lige og senede, med god benstamme.
Bagpart:	Bred og kraftfuld.
<u>Bagben</u> :	Lange og muskuløse fra hofte til haser. Mellemfoden kort og stærk.
<u>Knæ</u> :	Velvinklede.
<u>Haseled</u> :	Hverken ind- eller udadrejede.
Poter :	Små, meget faste, med stærke, hvælvede og tæt sluttede tæer.
Bevægelse:	Fri og flydende bevægelse med godt drive, hovedet holdes højt. Forbenene har godt fremgreb, men føres lavt. Bagparten yder et glidende og kraftfuldt fraskub. Krydsende eller vævende bevægelse kan ikke accepteres.

Pels:

Hårlag : Pelsen er kort og fin på hovedet, på forsiden af benene og på ørespidsene. De øvrige steder på krop og ben er pelsen moderat lang, flad og mest muligt fri for krøl eller bølger. Lange, silkeagtige behæng på ørernes øverste del. På bagsiden af for- og bagben lange og fine behæng. På bugen et ganske godt hårlag med frynser, som kan fortsætte frem til bryst og strube. Poterne har et godt hårlag mellem tæerne. Halen bærer en fane af moderat lange hår, som er kortere mod halespidsen. Alle behæng er lige og flade.

Farve : Varm kastaniebrun uden antydning af sort. Hvidt på bryst, strube og tæer, som en lille "stjerne" i panden eller en smal streg eller blis op over næseparti og pande er ikke diskvalificerende.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 58 til 67 cm, for tæver 55 til 62 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 02 APRIL 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MAJ 2003

□□□ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JUNI 1993 □□□